

موضوع : کارگاه نگارش علمی

استاد : عبدالرحیم موگھی

گرد آورنده : راضیہ یوسفی

مدرس مدرسہ علمیہ قدسیہ بہشہر

آموزش مجازی

سال تحصیلی ۹۷ - ۹۸

نکته‌ها و تجربه‌های نویسندگی

نکته ۱ - نویسنده باید نگاهی عمیق و دقیق داشته باشد .

کسی که بخواهد نویسنده باشد باید توجه داشته باشد که نگاهش نسبت به دیگران باید متفاوت باشد. یکی از تفاوت‌ها این است که ، نگاه نویسنده باید عمیق و دقیق باشد.

سهراب سپهری می‌گوید : چشم‌ها را باید شست جور دیگر باید دید.

اگر متفاوت و عمیق بینیم طبیعتاً در نویسندگی، نویسنده‌ی موفق‌ی و در سخنرانی، سخنران موفق‌ی خواهیم بود.

مثلث طلایی در هر فن و مهارت « مات » می‌باشد. یعنی سه حرف اول کلمه مطالعه - آموزش - تمرین می‌باشد. برای اینکه نویسنده‌ی خوبی شویم مطالعه - آموزش - تمرین لازم است.

نکته ۲ - در درست نویسی کلمات دقت شود.

در صرف عربی کلمه‌ی (اسم) کلمه‌ای است که همزه‌اش نوشته می‌شود اما خوانده نمی‌شود.

مانند بعضی از کلمات فارسی که بعضی از حروف نوشته می‌شوند ولی خوانده نمی‌شوند . مانند کلمه‌ی خورشید و خواهر (واو) نوشته می‌شود اما خوانده نمی‌شود. همچنین در زبان عربی کلمه‌ی (اسم) قاعده اش این است که همزه‌اش نوشته می‌شود اما خوانده نمی‌شود . اما در یک مورد استثناء شده که همزه‌اش هم نوشته و هم خوانده نمی‌شود.

مثلاً در کلمه‌ی (بسم الله الرحمن الرحيم) هر وقت بعد از کلمه اسم کلمه الله باشد همزه‌ی (اسم) در نوشتن حذف می‌شود و خوانده هم نمی‌شود .

نکته ۳ - در زیبا نویسی کلمات دقت شود.

یکی از مباحث نگارشی زیبانویسی است. مثلاً در عبارت (بِاسْمِ رَبِّ الزَّهْرَا عَلِيهَا السَّلَام) (بِاسْمِ رَبِّ الزَّهْرَا سَلَام عَلِيهَا) کدام درست و زیباتر است؟ هر دو عبارت به معنی سلام خداوند بر حضرت زهرا و درست است. هر دو زیبا هستند، اما عبارت دوم زیباتر است .

دوره‌های نویسندگی را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد.

۱- دوره‌ی عمومی ۲- دوره‌ی عالی ۳- دوره‌ی تخصصی

قبل از شروع بحث نگارش ابتدا طرح درس نویسنده را برای آشنایی بیشتر با مراحل نویسنده‌گی ارایه می‌کنیم:

- تعریف نویسنده و نویسنده‌گی
- ارزش و اهمیت نویسنده‌گی
- آثار و فواید نویسنده‌گی
- مقدمات نویسنده‌گی
- لوازم نویسنده‌گی
- راه‌های نویسنده شدن
- مراحل نویسنده‌گی
- قالب‌های نویسنده‌گی

قبل از شروع بحث نگارش انواع بیان را به صورت مختصر مطرح می‌کنیم.

انواع بیان عبارت است از:

- ۱- بیان شفاهی مانند: سخن گفتن . در این نوع بیان پیام با بیان به مخاطب فهمانده می‌شود.
- ۲- بیان کتبی مانند: متن‌های نوشتاری و کتاب‌ها و مقالات و... . در این نوع بیان پیام با متن و نوشته به مخاطب رسانده می‌شود.
- ۳- بیان اشاره ای مانند: بیان ناشنویان . در این نوع بیان پیام با حرکت و اشاره به مخاطب منتقل می‌شود.
- ۴- بیان تصویری: مانند تابلوهای نقاشی - علایم راهنمایی و رانندگی و... . در این نوع بیان پیام با تابلوها و تصاویر تبلیغاتی به مخاطب منتقل می‌شود.

انواع نوشتن:

- ۱- نوشته عام : عبارت است از بیان کتبی آنچه درون آدمی است به زبان عادی که دانسته‌ها و خواسته‌ها، اندیشه‌ها، عواطف، احساسات، تخیلات و مانند آن را در بر می‌گیرد و هدف از آن پیام رسانی است.

به این گونه نوشتن نگارش می‌گویند و به کسی که این کار را انجام می‌دهد نگارنده می‌گویند.

مثال: خورشید طلوع کرده بود که من از خواب برخاستم.

در این نوشته نویسنده با زبان ساده و عالی پیامی را به مخاطب انتقال می‌دهد.

نکته: در نوشته عام زبان عادی است و هدف از آن پیام رسانی است.

نوشته خاص: عبارت است از بیان کتبی آنچه درون آدمی است به زبان هنری و هدف از آن زیبا آفرینی

است به این گونه نوشتن نویسندگی می‌گویند و به کسی که این کار را انجام می‌دهد نویسنده می‌گویند.

مثال: گل خورشید شکفته بود که من با خواب خداحافظی کردم.

در این نوشته نویسنده خورشید را به گل تشبیه کرد و طلوع خورشید را به شکفتن آن گل تشبیه کرد و

به خواب شخصیت انسانی بخشید که به کلام زیبایی خاصی داده است.

نکته ۱: در نوشته‌ی خاص، زبان هنری است و هدف از آن زیبا آفرینی است.

نکته ۲: در نگارش و نگارندگی نیاز به ذوق و استعداد نیست بلکه با رعایت قواعد نگارشی تصحیح

متن انجام می‌شود. یعنی دانستن و رعایت نکات نگارشی، ویرایشی، درست نویسی کلمات و جملات

برای نگارندگی کافی است

نکته ۳: مهمترین مهارت در نگارش علمی کاربرد درست علائم نگارش و درست نویسی کلمات و جملات

می‌باشد. یعنی سعی شود در مطالب نوشتاری اعم از تحقیق، مقاله، پایان نامه و... برای فهم بهتر مطلب

از علائم نگارشی و ویرایشی به اندازه کافی و درست استفاده کنیم.

انواع نوشتن از نظر نثر و زبان:

۱- نوشته علمی: نوشته‌ی علمی، نوشته‌ای است که هدف از آن پیام رسانی است به زمان عادی اما به

صورت درست از نظر دستوری، نگارشی و املایی مانند مقالات و کتاب‌ها.

۲- نوشته ادبی: نوشته ادبی، نوشته‌ای است که در آن از آرایه‌های ادبی و علوم بلاغی مانند تشبیه، استعاره،

مجاز و برای پیام رسانی بهتر و زیبایی آفرینی و تاثیرگذاری بیشتر نوشته استفاده می‌شود. مانند

کتاب کشتی پهلو گرفته از سید مهدی شجاعی در مورد زندگی حضرت فاطمه (س).

۳- نوشته عامیانه: نوشته به صورت گفتاری را نوشته عامیانه گویند که در آن از کلمات شکسته و محاوره‌ای استفاده می‌شود. مانند: من به تهرون میرم به جای من به تهران می‌روم. این نوع نوشته بیشتر در داستان‌ها، رمان‌ها و فیلم‌نامه‌ها کاربرد دارد.

ابعاد نوشته:

۱- بعد درونی: محتوا، پیام و معانی نوشته را در بر می‌گیرد.

۲- بعد بیرونی: قالب، بیان و الفاظ نوشته را در بر می‌گیرد.

مثال: مشک آن است که خود ببوید نه آنکه عطار بگوید.

بعد بیرونی و قالب متن: نثر مسجع و آهنگین محتوا و پیام متن: گفتار و رفتار شمامعرف شما است.

مثال: اگر همه شب‌ها، شب قدر بودی شب قدر بد قدر بودی.

بعد بیرونی و قالب متن: نثر مسجع، موزون و آهنگین بعد درونی و محتوا و پیام متن: اهمیت شب قدر

مثال: آنچه زود بر آید، دیر نیاید.

بعد بیرونی و قالب متن: نثر مسجع، موزون و آهنگین، استفاده از آرایه‌ی تضاد برای زیبا آفرینی

بعد درونی و محتوا و پیام متن: آنچه به راحتی و آسانی به دست آید دوامی ندارد و به راحتی از دست می‌رود.

تعریف: نویسندگی عبارت است از نگارش پیام گیرا با بیانی شیوا.

دو سؤال مهم در نویسندگی مطرح می‌شود. ۱- چه باید نوشت؟ ۲- چگونه باید نوشت؟

اولی می‌شود (محتوا شناسی) و دومی می‌شود (روش شناسی). سؤال اول به شیوایی بیان مربوط می‌شود و سؤال دوم به گیرایی پیام. حال عوامل گیرایی پیام را بیان می‌کنیم.

عوامل گیرایی پیام:

۱- درست بودن: استناد به سند معتبر برای بیان مطلب.

محتوایی که نویسنده در مقالات علمی، نگارش علمی، کتاب های علمی و..... به مخاطب ارائه می شود باید از نظر علمی، عقلی و دینی درست باشد و نویسنده بتواند منبع معتبری را برای مراجعه به خواننده معرفی کند. مثلاً (جمله‌ی خرمشهر را خدا آزاد کرد) معروف است که از امام خمینی نقل شده است، اما با توجه به استنادات از شهید کاظمی می باشد.

جمله‌ی (کل یوم عاشورا و کل یوم کربلا) از کدام معصوم است؟ از امام باقر(ع) یا امام صادق(ع)؟ در حالی که این جمله از یک شاعر عرب است که در وصف امام حسین(ع) و واقعه عاشورا سروده شده است. منبع آن مقتل روضه خوانی و زندگی نامه‌ی امام حسین(ع) می باشد.

۲- نو بودن: پرهیز از حرف‌ها و نوشته‌های کلیشه‌ای و تکراری.

فسانه شد، کهن شد، حدیث اسکندر سخن نو آر، که نو را حلاوتی است دگر

نویسنده باید مطلب جدید برای نوشتن و سخنران باید سخن تازه برای گفتن داشته باشد. از حرف‌ها و نوشته‌های کلیشه‌ای و تکراری باید پرهیز شود، اگر مطلب تکراری به مخاطب ارائه شود تاثیر مثبتی نخواهد داشت. در نگارش و نوشتن هم اگر حرفی برای نوشتن نداشته باشیم مقاله‌ی ما بدون شک مورد پذیرش واقع نمی شود.

سه کتاب از دلیل کارنگی ترجمه شده است به نام‌های (آیین زندگی، آیین سخنرانی و آیین دوست‌یابی) که مطالب جدیدی را بیان می کند.

۳- منطقی بودن:

از خرافات و خرافات نویسی شدیداً پرهیز کنیم. وقتی می‌گوییم مطالب ما منطقی باشد یعنی مطالب ما باید با منطق اسلام، عقل و علم هماهنگ باشد و مطابقت داشته باشد.

به عنوان مثال جمله‌ی (حج بزرگترین احکام قرآن است) یک جمله‌ی درست و منطقی است؟ در حالی که احکام‌های مهم زیادی مانند نماز، روزه، جهاد و..... در قرآن داریم که حج یکی از آنهاست. بهتر و منطقی تر است که نوشته شود: (حج یکی از احکام بزرگ قرآن است).

مثال دوم: پیامبر(ص) پسری داشتند به نام ابراهیم که یک سال و نیم داشت از دنیا رفت. در همان زمان خورشید گرفتگی رخ داد مردم گفتند این خورشید گرفتگی به خاطر مرگ فرزند پیامبر است. با توجه به این که پیامبر می توانستند از این فرصت برای ترویج دین استفاده کنند، اما مردم را در مسجد

جمع کردند و فرمودند این خورشید و ماه دو نشانه‌ی الهی هستند و هیچ ربطی به مرگ فرزند من ندارد. دست از این خرافات بردارید.

۴- کاربردی بودن:

مطلبی که در یک کتاب، مقاله، سخنرانی ارائه می‌شود باید برای افرادی و امری قابل استفاده و کاربرد باشد.

هدف از نویسندگی چیست؟ هدف از سخنرانی چیست؟ این که ما بتوانیم یک نیاز از مخاطب را بر آورده کنیم. حالا این نیاز می‌خواهد علمی، سیاسی، عقیدتی و..... فرقی نمی‌کند، اگر حرفی یا نوشته‌ای در زندگی کسی کاربردی نداشته باشد، فایده‌ای ندارد.

مثلاً در سؤال احکامی مطرح شود کسی که بر بام کعبه نماز می‌خواند چه حکمی دارد؟ واجب، مستحب، مکروه؟ اول این که کسی را نمی‌گذارند بر بام کعبه نماز بخواند؛ دوم این که دانستن این حکم چه دردی از مردم دوا می‌کند.

پس دقت داشته باشیم مطلبی که بیان می‌شود حتماً برای عده‌ای قابل استفاده و کاربردی باشد.

عوامل شیوایی بیان:

عوامل شیوایی بیان را می‌توان برای نمونه در موارد زیر بررسی کرد. و برای کامل تر شدن تدریس چهل کلید درست‌نویسی کتاب شیوه‌شوایی (ابوالقاسم حسینی (ژرفا)) تدریس می‌شود.

۱- درست بودن

۲- ساده بودن

۳- گویا بودن

۴- کوتاه بودن

درست بودن به دو بخش تقسیم می‌شود:

۱- درست نویسی کلمات

۲- درست نویسی جملات

درست نویسی کلمات در موارد زیر بررسی می‌شود.

الف) درست نویسی املایی :

در این قسمت املای کلمات در معنی و کاربرد آنها در جمله مؤثر است. (برای مطالعه‌ی موارد بیشتر به صفحه ۲۰۵ تا ۲۲۸ کتاب شیوه‌ی شیوایی مراجعه شود.)

کلمات نادرست : حج گذاری - وحله - صواب کار - خوشنود - حَرَس کردن

کلمات درست : حج گزاری - وهله - ثواب کار - خشنود - هَرَس کردن (بریدن شاخه‌های اضافی درختان)

ب) درست نویسی معنایی :

در این قسمت واژه‌ها از نظر تلفظ یکسان اما از نظر معنایی و نوشتاری متفاوتند، برای استفاده باید هم به معنا و هم به شکل نوشتاری واژه‌ها توجه شود. مانند :

{محظور: ممنوع - حرام \ محذور: مانع - گرفتاری} {مستور: پوشیده شده \ مسطور: نوشته شده}

{ثمین: گرانها \ سمین: فربه - چاق} {حذر: پرهیز کردن \ حضر: اقامت در جایی}

پ) تلفظی: معنی این واژه‌ها با تغییر حرکت عوض می‌شود. و برای استفاده در جمله باید به این حرکت کلمه‌ها توجه شود.

مهر: مهریه	غنا: توانگری	غیبت: پنهان بودن	مُسند: دارای سند
مهر: محبت	غنا: آواز لهو آمیز	غیبت: بدگویی در غیاب کسی	مَسند: مقام و رتبه

۴- دستوری:

نادرست: پیشنهادات - آزمایشات - بازرسین - اداره‌جات - خطرات

درست: پیشنهادها - آزمایش‌ها - بازرسان - اداره‌ها - خطرها

علت نادرستی: استفاده از علایم جمع عربی برای جمع بستن کلمات فارسی.

کلمات فارسی (پیشنهاد - آزمایش - بازرس - اداره - خطر) باید با علایم جمع فارسی (ها - ان) جمع بسته شوند اما با (ات و ین) از علایم جمع عربی جمع بسته شدند.

نادرست: تلفناً - خانوادتاً - نژاداً - زباناً - چهرتاً

درست: تلفنی - خانوادگی - از لحاظ نژاد - زبانی - از لحاظ چهره

علت نادرستی: استفاده از تنوین عربی در کلمات فارسی. تنوین از علایم مخصوص کلمات عربی است که به واژه‌های فارسی تلفن - خانواده - نژاد - زبان - چهره اضافه شده است.

نادرست: رهبریّت - آشناییت - انسانیت - دوییت

درست: رهبری - آشنایی - انسان بودن - دوگانگی

علت نادرستی: استفاده از ساختار مصدر جعلی عربی برای کلمات فارسی.

(یت) از موارد مصدر صناعی و جعلی عربی است که به کلمات فارسی رهبری - آشنایی - انسان بودن - دو اضافه شده است.

نادرست: قیودات - ابنیه‌ها - اسلحه‌ها

درست: قیود - ابنیه - اسلحه

علت نادرستی: جمع بستن دوباره کلمات جمع.

کلمه‌ی قیود جمع قید - ابنیه جمع بنا - اسلحه جمع سلاح می‌باشد که دو باره با علایم جمع فارسی و عربی جمع بسته شدند.

نادرست: بنادر - بنود - اکراد

درست: بندرها - بندها - کردها

علت نادرستی: استفاده از جمع مکسر عربی برای کلمات فارسی.

جمع مکسر ویژه کلمات عربی است و در جمع بستن کلمات فارسی از علایم جمع (ها - ان) استفاده می‌شود که در این مورد در کلمات بنادر - بنود - اکراد برای جمع بستن کلمات فارسی از جمع مکسر استفاده شده است.

نادرست: حسب الفرمایش - حسب الفرموده

درست: به فرمایش - به فرموده

علت نادرستی: تحمیل قاعده نوشتاری عربی به فارسی.

آوردن حرف تعریف (ال) ویژه کلمات عربی است که در واژه‌های فارسی از آن استفاده شده است.

۵- هویتی (اصیل بودن کلمه)

کلمه‌های تیمسار و فرجاد جزء کلمات اصیل فارسی هستند.

نکته: اصل بر این است که کلمات فارسی رایج و مأنوس را به کار ببریم، اگر واژه فارسی رایج و مأنوس نباشد آن را به کار نمی‌بریم مثلاً واژه‌ی آزفنداک به معنی رنگین کمان با این که کاملاً فارسی است اما ناشناخته و بدون کاربرد می‌باشد در واقع از کلمات فارسی سره (ناب و خالص) است. از آنجاییکه زبان برای برقراری ارتباط و تفاهم است از چنین واژه‌ای نمی‌توانیم استفاده کنیم. و از معادل فارسی رایج‌تری استفاده می‌کنیم.

به همین سبب فرهنگسرای زبان و ادبیات فارسی با توجه به اصول دستوری زبان فارسی، برای واژه‌های نامأنوس و غیر فارسی معادل‌های فارسی می‌نویسند.

واژه سازی تازه و اصیل در زبان فارسی باید دارای ویژگی‌های زیر باشد:

- ۱- با قواعد زبان دستور فارسی سازگار باشد.
- ۲- اجزای آن معنا دار باشد و به روشنی به معنای جدید دلالت کند.
- ۳- با عناصر زنده و فعال زبان ساخته شود.
- ۴- خوش آهنگ و خوش ساخت باشد.

معادل برخی از این کلمات با توجه به قواعد دستوری فوق برای ساخت کلمات جدید، در زیر آورده شد.

کثیرالانتشار= پرشمار فلاکس: دما بان موکت: فرشینه سوبسید: یارانه حق التحقیق: پژوهانه
کمپ: اردوگاه فرِم: قاب ترمینال: پایانه سنسور: حس‌گر آیفون: آوا بر آسانسور: آسان بر
کامپیوتر: رایانه

نکته: هرگاه کلمه به معنی انجام دادن، به جا آوردن، اجرا کردن، ادا کردن و مانند آن باشد به صورت گزاردن نوشته می‌شود.

مانند: نماز گزار- سپاس گزار- خواب گزار- قانون گزار (قوه مجریه)

نکته: هرگاه کلمه به معنی گذاشتن، بذل کردن، نهادن و مانند آن باشد به صورت گذاردن نوشته می شود.

مانند: سپرده گذار- تخم گذار- بنیان گذار- قانون گذار (قوه مقننه)

۲- درست نویسی جملات:

برای درست نویسی جملات، چهل کلید درست نویسی کتاب شیوه شیوایی (سید ابوالقاسم حسینی (ژرفا) (همراه با مثال تدریس و بررسی می شود.

جمله‌ی لطفاً درب را ببندید را بر روی درهای ادارات می بینیم، کلمه‌ی درب واژه‌ای عربی است و جمع آن دروب است و برای درهای بزرگ مانند کاروانسراها استفاده می شود. آوردن کلمه‌ی درب در این مورد نادرست است اگر بخواهیم عربی هم بنویسیم درست نوشتیم ، پس باید از کلمه‌ی در استفاده شود. بنابراین لطفاً در را ببندید جمله‌ی صحیح است.

صندوق انتقادات و پیشنهادات . کلمه‌ی انتقادات کلمه‌ایی عربی و از باب افتعال است و با جمع (ات) عربی جمع بسته شد و کاملاً درست می باشد. اما کلمه‌ی پیشنهاد واژه‌ای فارسی است که با جمع (ات) عربی جمع بسته شد و کاملاً نادرست می باشد. علایم جمع فارسی (ان - ها) می باشد؛ کلمه‌ی پیشنهاد باید با علایم جمع فارسی (ان - ها) جمع بسته شود و به صورت پیشنهادها نوشته شود. و چه بهتر که بتوانیم کلمه انتقادها را با پیشنهادها هماهنگ کنیم و بنویسیم صندوق انتقادها و پیشنهادها. بنابراین صندوق انتقادات و پیشنهادها صحیح است.

مثال: مسلمانان توسط کفار کشته می شوند ← کفار مسلمانان را می کشند

فاعل فعل مجهول

علت نادرستی: کاربرد نادرست فعل مجهول .

بر اساس قاعده دستوری هرگاه فعل جمله مجهول باشد فاعل جمله ناشناخته است. اما در این جمله فعل کشته می شوند فعلی مجهول است اما فاعل جمله کفار و شناخته شده است که این با قواعد دستوری سازگاری ندارد و نادرست است و جمله‌ی درست کفار مسلمانان را می کشند و یا مسلمانان کشته می شوند می باشد.

جمله نادرست : آمریکا از تیم ایران باخت

جمله درست : آمریکا به تیم ایران باخت

علت: استفاده نادرست از حرف اضافه مربوط به فعل جمله.

در زبان فارسی بعضی از افعال حرف اضافه‌ی مخصوص به خود را دارند. حرف اضافه‌ی فعل باختن (به) می‌باشد.

جمله نادرست: این بر پاکیزگی شما سزاوارتر است.

جمله درست: این برای پاکیزگی شما سزاوارتر است.

۳- ساده بودن:

نوشته ساده آن است که با یک بار خواندن فهمیده شود.

مثال: من به سوی باغ و گلشن می‌روم

تو نمی‌آیی، میا، من می‌روم

مثال: شنیده‌ام که قرار است جمعه برگردی

کدام جمعه؟ نمی‌شد اشاره می‌کردی

مثال: باران می‌آید؟ خیر و برکت را با خود می‌آورد. کشاورزان سرود شادی می‌خوانند. پرندگان شادمانه می‌خوانند و شالی‌زارها جانی دوباره می‌گیرند.

موارد پیچیده نویسی:

۱- استفاده از کلمات نامفهوم:

مثال: بالملازمه می‌فهمیم ← از این، آن را می‌فهمیم.

تکلیف ما لایطاق داشتن ← مسئولیت بیش از حد توانایی داشتن

او پاسخ مرا با تهکم داد ← او با مسخرگی به من پاسخ داد

۲- استفاده نکردن از نشانه‌های ویرایشی و نگارشی.

مثال: امام، امت اسلام را زنده کرده

امام امت، اسلام را زنده کرده .

با تغییر جای ویرگول معنای جمله تغییر می‌کند.

اگر علامت ویرگول بعد از کلمه‌ی امام قرار بگیرد امام نقش فاعل جمله و امت اسلام نقش مفعولی دارد. اگر علامت ویرگول بعد از کلمه‌ی امت قرار بگیرد، امام امت نقش فاعل جمله و اسلام نقش مفعولی دارد. که بسیار در معنی متن تاثیر دارد.

مثال: بخشش، لازم نیست اعدامش کنید بخشش لازم نیست، اعدامش کنید
با تغییر جای ویرگول معنای جمله تغییر می‌کند.

اگر علامت ویرگول بعد از کلمه‌ی بخشش قرار بگیرد حکم به بخشندگی می‌دهد. اما اگر علامت ویرگول بعد از کلمه‌ی لازم نیست قرار بگیرد حکم به اعدام می‌دهد.

۳- نگذاشتن اعراب و حرکت:

جمله‌ی پرسه ما حدود دو ساعت طول کشید. کلمه‌ی (پرسه) اگر با فتحه خوانده می‌شود به معنی گشت و گذار و (پُرسه) اگر با ضمه خوانده شود معنی مجلس ختم را می‌دهد.

۴- فارسی نویسی نامأنوس:

مثال: این کتاب بازگشت نامه برای نگرمندان و رایمندان سودمند است.

مرجع صاحب نظران اندیشمندان

۵- عربی نویسی افراطی

مثال: بدین وسیله وصول چک ارسالی را با امتنان اشعار می‌داند.

به اطلاع رساندن

درست ساده نویسی: با تشکر چک فرستاده شده رسید/ چک شما دریافت شد، سپاسگزارم.

مثال: مرضی الطرفین هر دو واقع شود ← ماهیه پسند هر دو واقع شد

۶- لاتین نویسی افراطی:

مثال: در آیتم بعدی برنامه به یک راپورت درام نگاه کنید.

درست: در بخش بعدی برنامه به یک گزارش غم انگیز نگاه کنید.

۷- زیبا نویسی افراطی:

استفاده زیاد از آرایه‌های ادبی و علوم بلاغی و زیبا نویسی افراطی فهم مطلب را مشکل می‌کند. باید سعی شود به اندازه از آرایه‌های ادبی در زیبایی متن استفاده شود تا به مفهوم متن خدشه‌ای وارد نکند
مثال: آن هنگام که واژگان جمله به سان پازل جای خویشتن را گرفت در چهارچوب جمله، جنبش زندگی پدیدار می‌شود.

هرگاه که کلمات در جای صحیح خود قرار گرفت، معنی جمله به راحتی فهمیده می‌شود.

به پایان آمد این دفتر حکایت همچنان باقی است.

موفق و پیروز باشید.